

Η ΜΕΡΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΚΑΙ Η ΚΥΠΡΟΣ

Ἀγαπητές φίλες,

Πρίν ἀπό 30 χρόνια ἀκριβῶς χρόνια, στίς 10 τοῦ Δεκέμβρη τοῦ 1948, ἡ Γενική Συνέλευση τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν υἱοθέτησε τήν Παγκόσμια Διακήρυξη τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου, πού ὅπως τονίστηκε, ἀποτελοῦν τό θεμέλιο τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καί τῆς εἰρήνης στόν κόσμο.

Στήν Διακήρυξη ἐνείνη, πού τιμοῦμε καί μεῖς μέ τήν σημερινή μας συγιέντρωση, ὑπογραμμίζονταν μέ κατηγορηματικότητα ὅτι ὅλα τά ἀνθρώπινα ὄντα γεννιοῦνται ἐλεύθερα καί ἴσα ὡς πρός τήν ἀξία καί τά δικαιώματα. Ὑπογραμμίζονταν ὅτι ὁ κἀθε ἄνθρωπος ἔχει δικαίωμα στήν ζωή, τήν ἐλευθερία καί τήν ἀσφάλεια ἀνεξάρτητα φυλῆς, χρώματος, φύλου, γλώσσας, θρησκείας, πολιτικῆς ἢ ἄλλης πεποίθησης. Ὑπογραμμίζονταν στήν Διακήρυξη τό δικαίωμα τοῦ καθενός νά σιέφτεται ἐλεύθερα καί νά ἐμφράζεται ἐλεύθερα, νά ὀργανώνεται καί νά ἐιλέγει σέ μυστική ψηφοφορία. Τό κἀθε ἄτομο ἔχει δικαίωμα ἐργασίας καί ἴσης ἀμοιβῆς γιά ἴση ἐργασία. Ἐχει δικαίωμα ἐνός τέτοιου βιωτικοῦ ἐπιπέδου πού νά ἐξασφαλίζει τήν υἰεία καί τήν εὐημερία τοῦ ἴδιου καί τῆς ὀικογένειας του, ἔχει τό δικαίωμα ἀσφάλισης σέ περίπτωση ἀνεργίας, ἀσθένειας, ἀνικανότητας, χηρείας καί γήρατος. Ἰδιαίτερα γιά τίς γυναῖκες ὑπογραμμίζονταν στήν Διακήρυξη ἡ ἀνάγκη εἰδικῆς μέριμνας καί ἀρωγῆς τῆς μητρότητας καί τῆς παιδικῆς ἡλικίας. Τό κἀθε πρόσωπο ἔχει τό δικαίωμα ἐπιπαίδευσης πού πρέπει νά παρέχεται δωρεάν τουλάχιστο ὅσον ἀφορᾷ τήν στοιχειώδη καί τήν βασιική ἐπιπαίδευση.

Ἡ Παγκόσμια Διακήρυξη τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου περιλάμβανε 30 τέτοια ἄρθρα, πού ἀγιάλιαζαν ὅλες τίς πτυχές τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητας. Εἶναι σαφές λοιπόν ὅτι ἐπρόκειτο γιά ἕνα ντοκουμέντο ὑψίστης σημασίας πού ἀνταναιλοῦσε τό καινούριο κλίμα καί τόν καινούριο συσχετισμό δυνάμεων διεθνῶς πού δημιουργήθηκε ὕστερα ἀπό τήν μεγάλη Ἀντιφασιστική Νίκη στόν Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Στήν θανάσιμη ἐνείνη σύγκρουση ὁ διδερόφραχτος φασισμός, σάν ἡ δύναμη κρούσης τοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ, ἡ πιό ἀντιδραστική του κατάσταση, εἶχε ὀδηγήσει τά πράγματα στόν πλήρη ἐξευτελισμό τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας - στά φριτᾶ χιτλερινιά στρατόπεδα συγιέντρωσης μέ τά ἐνατομμύρια τοῦς τρόφιμους, στοῦς κλίβανους τοῦ θανάτου ἀπ' ὅπου πέρασαν ἐνατοντάδες χιλιάδες μαζί καί γυναικόπαιδα, στά βασανιστήρια, στήν πλήρη μέ δυό λόγια ἄρνηση ἔστω καί τοῦ πιό στοιχειώδους δικαιώματος σ' ὅλους ἐνεῖνους πού τολμοῦσαν νά ἐναντιωθοῦν

στήν τυρρανία καί τήν κατοχή. "Ολ'αυτά τώρα, μετά τήν νίκη πού κόντισε τόσο πολύ στους λαούς σέ αίμα, δάκρυα καί καταστροφές, θάπρεπε νά θαφτοῦν μέσα στήν ἱστορία σάν ἡ πιό μελανή σελίδα της. Καί ταυτόχρονα ἡ οἰνογένεια τῶν λαῶν θάπρεπε νά κωδικοποιήσῃ σέ χάρτη πού θάφερε τήν ὑπογραφή ὄλων τίς ἀρχές πού θά θεωροῦνταν ἀπαραβίασπες σ'ὅτι ἀφορᾷ τά δικαιώματα τοῦ ἀτόμου σ'ὅποια γωνιά τῆς γῆς καί νά κατοικοῦσε κι'ὅποια καί νάταν ἡ καταγωγή του. Κι' εἶναι αὐτό πού γινε τόν Δεκέμβρη τοῦ 1948 στήν ἔδρα τοῦ ΟΗΕ. Γι' αὐτό ἀκριβῶς καί ὅλοι οἱ λαοί τιμοῦν αὐτή τήν ἐπέτειο γιατί εἶναι δική τους νίκη ἡ Διακήρυξη πού ἐγκρίθηκε ποτισμένη μέ τό αίμα τους, τίς θυσίες τους καί τούς ἀσταμάτητους τους ἀγῶνες.

Τίθεται ὅμως ἀγαπητές φίλες ἀμέσως ἓνα ἐρώτημα: Εἶναι ἡ Διακήρυξη τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου πράξη μέσα στήν ζωή τῆς ἀνθρωπότητας σάν σύνολο; Εἶναι μέ δυό λόγια τό κᾶθε κράτος σέ θέση νά περηφανεύεῖ γιά τό ὅτι ἐφαρμόζει γιά ὅλους τούς πολίτες του καί τά 30 ἄρθρα πού περιέχει ἡ Διακήρυξη;

Ἡ ἀπάντηση εἶναι ὅπωςδήποτε ἀρνητική. Κι' ἐμεῖς πρῶτ' ἀπ' ὅλα οἱ Κύπριοι θά μπορούσαμε ἀπό τήν δική μας πριρή πεῖρα νά βγοῦμε μπροστά στήν διεθνή κοινή γνώμη καί νά καταγγείλουμε τίς πιό κατάφορες παραβιάσεις τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων στά δικά μας ἐδάφη. Δειάδες χιλιάδες πρόσωπα διώχτηκαν μέ τήν βία τῶν ὄπλων ἀπό τά σπίτια τους καί τά χῶματα τους κι' ἐξαναγκάστηκαν νά γίνουν πρόσφυγες στήν ἴδια τους τήν πατρίδα. Κι' ὅμως τό ἄρθρο 12 τῆς Διακήρυξης τονίζει ὅτι κανένας πρόσωπο δέν θά γίνεται ἀντιειμένο ἀθάλας ἐπέμβασης στό σπίτι του οὔτε καί θά προσβάλλεται ἡ τιμή του κι' ἡ ὑπόληψη του. Καί τό ἄρθρο 13 μιλά γιά τό δικαίωμα τοῦ καθενός νά κινηθεῖ ἐλεύθερα καί νά ἐπιλέγει τόν τόπο τῆς κατοικίας του μέσα στήν χώρα του.

Ἀναφέρουμε ἀντιλαμβάνεστε σ' ἓνα μονάχα σιέλος τῆς παραβίασης τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων στήν Κύπρο ἀπό τά τουρκοῦ στρατεύματα κατοχῆς, ποῦναι καί τό πιό κτυπητό ἴσως, τήν προσφυγοποίηση ἑνός πολύ μεγάλου μέρους τοῦ πληθυσμοῦ μας. Σ' αὐτά φυσικά πρέπει νά προστεθοῦν κι' ἓνα σωρό ἄλλα γιά νά καταλήξουμε στόν πόλεμο μέσα στόν ὁποῖο ρίχτηκε ὁ λαός μας ποῦναι ἡ μεγαλύτερη παραβίαση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων γιατί καταστρέφει αὐτή τούτη τήν ζωή.

Ἡ Διακήρυξη τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου δέν ἔχει βρεῖ ἀκόμη τήν πλήρη της ἐφαρμογή γιατί ὑπάρχουν ἰσχυρές δυνάμεις πού θέλουν νά ρίξουν τούς λαούς πίσω στά χροῖνια τῆς δουλείας καί τῆς ὑποταγῆς, γιατί ὑπάρχουν ἰσχυρά οἰκονομικά συμφέροντα πού ἀποζοῦν ἀπό τήν ἐνμετάλλευση καί τούς πολέμους. Εἶναι οἱ δυνάμεις καί τά συμφέροντα αὐτά πού προτοῦ καλά - καλά καθαρίζουν οἱ οὐρανοί ἀπό τήν

ιαπνιά τῶν ἐκρήξεων τοῦ πολέμου ἔριξαν κραδαίνοντας τήν ἀτομική βόμβα τήν ἀνθρωπότητα στήν περίοδο τοῦ ψυχροῦ πολέμου. Στόχος τους στά πρῶτα ἐνεῖνα μεταπολεμιά χρόνια ἦταν ν' ἀναιδόφουν τήν ἀλματώδη ἄνοδο τοῦ σοσιαλισμοῦ, νά τρομοιρατήσουν τοὺς λαοὺς ποῦχαν σηιώσει πιά κεφάλι καί διειδινοῦσαν ἀποφασιστικά τά δίκαια τους καί νά διατηρήσουν τίς ἀποικιακές αὐτοκρατορίες καί τήν παληά κατὰ-σταση πραγμάτων ὅπως εἶχε. Φυσιῶ οἱ στόχοι τους δέν ἐπετεύχθησαν γιατί καμιά δύναμη δέν μπορούσε νά σταματήσει τήν κίνηση τῆς ἱστορίας πρὸς τά μπρός. Ὁ Σοσιαλισμός εἶχε γίνει πιά παγκόσμιο σύστημα, μιά σειρά κράτη τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης εἶχαν ἀποιοπεῖ ἀπὸ τόν κορμό τοῦ Καπιταλισμοῦ καί ἀποτελοῦσαν πιά μαζί μέ τήν πρωτοπόρα χώρα τοῦ Σοσιαλισμοῦ τήν Σοβιετική Ἐνωση, θύρακι καί ἀσπίδα τῶν λαῶν, στήριγμα τῆς πάλης τους. Ἡ περίοδος τοῦ ψυχροῦ πολέμου μέ τοὺς τοπικούς πολέμους πού προιάλεσε ὁ Ἰμπεριαλισμός καί στήν Κορέα καί στό Βιετνάμ πῶ ὕστερα καί τά ἀστρονομιά κόντῦλια τῶν ἐξοπλισμῶν πού τόν συνόδευαν ἀντί νά τσακίσουν οἰκονομιά τήν Σοβιετική Ἐνωση ὑπόστιαφιν ἀπὸ τά μέσα ἀκρόμη πῶ πολύ τήν ἡγέτιδα δύναμη τοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ, τίς ΗΠΑ. Ταυτόχρονα τά ἐθνιοαπελευθερωτικά κινήματα στίς ἀποικιακές χῶρες κατὰφεραν ἀπανωτά πλήγματα. στοὺς θεμελιούς τοῦ συστήματος τῆς ἐκμετάλλευσης καί τῆς ληστείας Ἀπελευθερώθησαν δεκάδες λαοί καί δημιουργήθησαν δεκάδες καινούρια κράτη πού πῆραν τήν θέση τους στήν Οἰκογένεια τῶν Ἐθνῶν. Φυσιῶ ἀντιλαμβάνεστε ὅτι ὅλη αὐτή ἡ πορεία περνοῦσε μέσα ἀπὸ σιληρές συγυρούσεις, νῆιης καί καμιά φορά ἦττες, μέσα ἀπὸ δοκιμασίες καί μεγάλες θυσίες γιά τοὺς λαοὺς. Ἐνα ἀπτό παράδειγμα εἶναι ἡ νῆιη τοῦ βιετναμιοῦ λαοῦ πού τοῦ κῶστισε 20 σχεδόν χρόνια ἀδιάνοπου ἀγῶνα καί ἐκκατοντάδες χιλιάδες θῦματα, πούπεσαν πολεμώντας τοὺς ἀμερικανούς εἰσβολεῖς καί τάντρεῖνελλα τους. Ἡ περίοδος ἐπίσης αὐτή εἶναι σημαδεμένη ἀπὸ τήν ἐπιβολή τῆς ξενοκίνητης, φασιστικῆς Χούντας στήν Ἑλλάδα μ' ὅλες ἐνεῖνες τίς φρικαστινές συνέπειες τῶν βασανιστηρίων χιλιάδων ἀγωνιστῶν τῆς δημοκρατίας στά μπουντρού-μια τῆς ἀσφάλειας, μέ τήν διτατόρευση τοῦ λόγου καί τῆς σιέφης. Καί φασισμός δέν ὑπῆρξε μονάχα στήν Ἑλλάδα. Φασισμός συντηροῦνταν μέχρι πρῖν ἀπὸ λίγα χρόνια καί στήν Ἰσπανία καί Πορτογαλλία. Ὁ Φασισμός ὀργιάζει τήν στιγμή αὐτή στήν Χιλή καί σέ μιά σειρά ἄλλες λατινοαμερικανικές χῶρες στήν Βραζιλία, τήν Γουατεμάλα, τήν Νικαράγουα κλπ. Ὁ ρατσισμός - φασισμός ὀργιάζει στήν Νότιο Ἀφρική καί στήν Ροδεσία. Ἀνθρωποι δολοφονοῦνται στοὺς δρόμους τῆς Τεχεράνης στό Ἰράν, δημοκράτες δολοφονοῦνται στοὺς δρόμους τῆς Κωνσταντινούπολης ἀπὸ φασιστικές συμμορίες. Παλαιστίνιοι δολοφο-

νοῦνται στά κατεχόμενα ἀραβικά ἐδάφη ἀπό τούς σιωνιστές.

Ἡ εἰκόνα ὅμως ὅσον ἀφορᾷ τ' ἀνθρώπινα δικαιώματα δέν ἐξαντλεῖται ἐδῶ. Στίς ἀναπτυγμένες καπιταλιστικές χῶρες ἑκατομμύρια ἀνθρώποι στεροῦνται τοῦ στοιχειώδους δικαιώματος τῆς ἐργασίας, τοῦ δικαιώματος νά στέλλουν τά παιδιά τους στά σχολεῖα, τοῦ δικαιώματος νά ζοῦν σ' ἀξιοπρεπεῖς συνθῆκες. Οἱ ἀνεργοί στόν καπιταλιστικό νόμο ξεπερνοῦν τά 100 ἑκατομμύρια. Ἡ ἀνασφάλεια, τό ἀγχος γιά τήν αὔριο, ἡ ἀβεβαιότητα γιά τό τί θά συμβεῖ εἶναι στοιχεῖο τῆς καθημερινῆς ζωῆς στόν καπιταλιστικό νόμο. Ὁ μισός πληθυσμός τοῦ πλανήτη ὑποσιτίζεται ἀκόμη. Ἐνῶ μιά δράκια ἀνθρώπων ζεῖ σέ μιά παράλογη χλιδή, σέ μιά προιλητική κι ἀλόγιστη σπατάλη ἢ μεγάλη πλειοψηφία τῶν ἐργαζομένων ζεῖ μέσα σ' ἕνα συνεχές ἀγιομαχητό. Μέσα σ' αὐτές τίς συνθῆκες τῆς ἐντεινόμενης ἐπιμετάλλευσης, τῆς ἀνεργίας πού συνεχῶς ὀγιοῦται καί τῆς συνεχοῦς ἐπιδείνωσης τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου γιά μεγάλες μάζες ἐργαζομένων τά δικαιώματα τῆς γυναίκας ἐξακολουθοῦν νά καταπατοῦνται. Μόνο στίς συνθῆκες τοῦ Σοσιαλισμοῦ ἡ γυναίκα ἀπόκτησε τήν πραγματική της θέση στήν κοινωνία καί σάν γυναίκα καί σάν ἐργαζόμενη καί σάν μητέρα, σάν τό πρόσωπο δηλαδή ἐνεῖνο πού διαίωνίζει τήν ζωή.

Ἀγαπητές φίλες,

Μιλῶντας 30 χρόνια ὕστερα ἀπό τήν υἱοθέτηση τῆς Διαικήρυξης τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου γιά τό πῶς ἐφαρμόζονται τά δικαιώματα αὐτά δέν μπορούμε παρά νά στρέψουμε τά μάτια μας στόν νόμο πού οἰοδομεῖ τήν καινούρια ζωή, στόν νόμο τοῦ Σοσιαλισμοῦ. Ἐνεῖ ὁ ἄνθρωπος ἔχει γίνει πραγματικός ἀφέντης τῆς ζωῆς, πραγματικός διαφεντευτής καί οἰοδόμος τοῦ μέλλοντος του. Ἐνεῖ ἡ ἀνεργία καί ἡ ἀνασφάλεια ἀνήκουν πιά στό παρελθό, ἐνεῖ δέν ὑπάρχουν προβλήματα υγείας, προβλήματα γήρατος, πρόβλημα γιά τό πῶς καί πού θά σπουδάσει τό παιδί, πρόβλημα γιά τό τί θά γίνει ἡ γυναίκα ὅταν θ' ἀποφασίσει νά κἀνει παιδί, πρόβλημα γιά τό πῶς θ' ἀνατραφεῖ καί θά μεγαλώσει τό παιδί. Ἡ κοινωνία ἐργάζεται γιά τόν καθένα ξεχωριστά γιατί δέν κυβερνᾷ ἐνεῖ ἡ τάξη τῶν ἐπιμεταλλευτῶν, τῶν κεφαλαιούχων. Τό κράτος ἀνήκει στόν λαό καί γνιοιάζεται γιά τόν λαό. Γι' αὐτό κι ὅλη του ἡ φροντίδα εἶναι ἡ συνεχῆς ἀνοδος τῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ, ἡ ἐξασφάλιση συνθηκῶν εἰρηνικῆς δουλειᾶς. Γι' αὐτό κι ὁ Σοσιαλισμός εἶναι ὁ πρωταγωνιστής τῆς πάλης γιά μιά διαρκή εἰρήνη, γιά τήν λύση ὅλων τῶν προβλημάτων μέ εἰρηνικά μέσα, γιά τόν γενικό καί πλήρη ἀφοπλισμό.

Οί μεγάλες ἐπιτυχίες τῆς σοσιαλιστικῆς οἰκοδόμησις καί οἱ συνεχεῖς νίκες τῶν λαῶν σ' ὅλα τὰ μέτωπα τῆς πάλης γιά ἐθνική ἀνεξαρτησία, δημοκρατία καί κοινωνική πρόοδο δημιουργοῦν, παρά τὰ ἐμπόδια πού παρεμβάλλουν οἱ ἰμπεριαλιστικές δυνάμεις, τήν αἰσιοδοξία στούς λαούς πώς τελικά ἡ νίκη εἶναι δική τους. Τελικά θά δημιουργηθοῦν παντοῦ τέτοιες συνθηκῆς ὅπου θά δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου θά γίνονται σεβαστά. Τό φωτεινό ἄστρο τοῦ νικηφόρου Σοσιαλισμοῦ ἐμπνέει τούς λαούς καί τούς καθοδηγεῖ. Φτάνει νά πάρουν παντοῦ τήν ὑπόθεση τους στά χέρια τους, νά ὀργανώσουν καί νά συσπειρώσουν τίς δυνάμεις τους, μά μεθοδεύσουν τούς ἀγῶνες τους καί νά τούς δέσουν μέ τήν πανστρατιά τῶν λαῶν πού μάχονται γιά ἕνα καλύτερο ἰδίομο. Ὁ ἰμπεριαλισμός δέν εἶναι πιά πανίσχυρος καί οὔτε μπορεῖ νά ρυθμίζει τήν ζωή τῶν λαῶν. Ἡ κρίση του πού βαθαίνει συνεχῶς μαρτυρεῖ ἀνάγλυφα στίς πύλας πλάτειές μάζες πώς μόνο συμφορά καί πολέμους μπορεῖ νά φέρει. Γι' αὐτό καί φουντώνουν παντοῦ τὰ κινήματα ^{οἱ ἀγῶνες} ~~οἱ ἀγῶνες~~ ^{ζυμῶν} ~~ζυμῶν~~ ^{μέσα} ~~μέσα~~ ^{εἰς} ~~εἰς~~ ^{ἀδία} ~~ἀδία~~ ^{καί} ~~καί~~ ^{κινήματα} ~~κινήματα~~ ^{καί} ~~καί~~ ^{πιο} ~~πιο~~ ^{ἀποφασιστική} ~~ἀποφασιστική~~ ^{θέση} ~~θέση~~.

Στήν δική μας πατρίδα αὐτός ὁ ἀγῶνας παίρνει στά χρόνια αὐτά τήν μορφή μιᾶς ἠρωϊκῆς ἀντίστασης ἐναντία στίς ἀπανωτές συνωμοσίες τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, πού ἐπιδιώκει τόν διαμελισμό τῆς Κύπρου, τήν κατάρρευση τοῦ Κυπριακοῦ κράτους καί τήν μετατροπή τῶν ἐδαφῶν μας σέ πολεμικό ὀρμητήριο γιά τούς τυχοδιωκτισμούς του στήν Μέση Ἀνατολή. Πέρασε καί περνᾷ ὁ λαός μας, Ἕλληνες καί Τοῦρκοι, μέσα ἀπό μεγάλες δοκιμασίες, μάτωσε, πόνεσε, θρήνησε νεκρούς, χαμένους, ξεριζώθηκε ἀπό τίς πατρογονικές του ἐστίες δέν τάβαλε ὅμως κάτω, δέν γονάτισε. Δέν γονάτισαν, δέν τάβαλαν κάτω οὔτε καί οἱ γυναῖκες τῆς Κύπρου, οἱ μητέρες, οἱ ἀδερφές, οἱ σύζυγοι καί οἱ ἀρραβωνιαστικές καί ὅταν ἀπόμα ἔχασαν τὰ πύλα ἀγαπημένα τους πρόσωπα καί ὅταν βρέθηκαν στά παγωμένα ἄδεια ἀντίσκηνα. Αὐτό τό ψυχικό σθένος τοῦ λαοῦ μας, αὐτή ἡ ἀτσαλένια του δύναμη πού ἀναβλύζει ἀπό τήν ἱστορία του πού ναι γεμάτη ὀδυνηρές περιπέτειες καί καταικτιήσεις, αὐτή ἡ σταθερή του πίστη πώς ἡ Κύπρος δέν θά χαθεῖ δίνει στόν ἀγῶνα μας φτερά καί κἀνει τό νησί ἄπρωτο. Ὅλες αὐτές οἱ ἀρετές τοῦ λαοῦ μας θά πρέπει νά τεθοῦν ἰδιαίτερα σέ κίνηση τήν περίοδο αὐτή πού πυκνώνουν οἱ ἰμπεριαλιστικές, νατοϊκές δραστηριότητες γύρω ἀπό τό νησί. Οἱ ἐπιτυχίες μας στόν ΟΗΕ, τό γεγονός ὅτι ἡ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ διεθνοῦς Ὄργανισμοῦ ἔχει ταχθεῖ ὑπέρ τῆς λήψης μέτρων γιά τήν ἐφαρμογή τῶν ψηφισμάτων γιά τήν Κύπρο ἔχει σπρώξει τόν ἰμπεριαλισμό, ἐκείνους πού πάντοτε βυσοδομοῦσαν γιά τήν καταστροφή μας, ἐκείνους πού ἐξαπέλυσαν ἐναντίο μας τήν Ἑλληνική Χούντα καί τίς ὀρδές τοῦ Τουρκοῦ Ἀττίλα, σέ μιά

έπιστρατεία ύφάρπασης τοῦ Κυπριακοῦ ἀπό τόν ΟΗΕ. Ἐμεῖς πιστεύουμε ὅτι ἡ δύναμη μας, ἡ ἐγγύηση τῆς νίκης μας βρίσκειται στόν διεθνή Ὀργανισμό, βρίσκειται στούς ἀνοιχτούς ὀρίζοντες ὅπου ἀμφύγεται ἀποφασιστικά ἡ φωνή τῶν λαῶν, ἡ δύναμη μας βρίσκειται στήν στενή μας ἐπαφή μέ τούς πραγματικούς μας φίλους καί ὑποστηρικτές, τούς ἀδέσμευτους, τίς σοσιαλιστικές χώρες καί πάνω ἀπ' ὅλα τήν μεγάλη Σοβιετική Ἐνωση. Ὁ θῶρακας αὐτός εἶναι ἡ πιό ἀποτελεσματική ἐγγύηση ἔναντι τῶν ἐπιβουλῶν τῶν θανάσιμων ἐχθρῶν μας.

Ἐμεῖς πιστεύουμε πῶς τό Κυπριακό εἶναι δυνατό καί πρέπει νά ἐπι-
λθθεῖ μέ πολιτικά, εἰρηνικά μέσα, μέ συνομιλίες μεταξύ τῶν δύο
κοινοτήτων καί βάσει τῶν τεσσάρων κατευθυντήριων γραμμῶν ποῦχαν
συμφωνηθεῖ μεταξύ τοῦ Προέδρου Μακαρίου καί τοῦ Τουριοιουπρίου
ἠγέτη Ντεντάς φτάνει νά πάθουν οἱ ἱμπεριαλιστικές ἀναμίξεις.

Δέν ὑπάρχουν διαφορές μεταξύ τῶν δύο κοινοτήτων πού δέν μπο-
ροῦν νά γεφυρωθοῦν. Ἀντίστροφα τελευταία μᾶς ἔρχονται ὀλοένα
καί πιό ἐλπιδοφόρα μηνύματα ἀπό τόν βορῶ πού δημιουργοῦν συνθηκίες
γιά τό στήσιμο ἑνός κοινού ἀντιἱμπεριαλιστικοῦ μετώπου Ἑλλήνων
καί Τούριων. Οἱ τουριοιουπριακές μάζες ὀδηγοῦνται ἀπό τήν δική
τους πιερὴ πείρα στήν διαπίστωση ὅτι τό μέλλο τους βρίσκειται
στόν κοινό ἀγῶνα μέ τίς ἑλληνοκυπριακές μάζες γιά μιὰ κοινή πατρί-
δα στήν ὀποία ὀλα τά παιδιά τῆς θά εὐημεροῦν. Μιά τέτοια πατρίδα
μπορεῖ νά ναι μονάχα μιὰ Κύπρος πραγματικά ἀνεξάρτητη, ἀιέραιη,
ὀμόσπονδη, ἀδέσμευτη καί ἀποστρατιοποιημένη χωρίς ὀποιουσδήποτε
ξένους στρατούς καί βάσεις. Σέ βιά τέτοια πατρίδα θά δημιουργη-
θοῦν καί οἱ προῦποθέσεις γιά τήν πλήρη ἐφαρμογή τῶν ἀνθρωπίνων
δικαιωμάτων, γιά τήν κοινωνική προόδο, γιά τήν ἐδραίωση τῆς εἰρήνης
στήν περιοχή.